

Markt IJmuiden

VAN DAG TOT DAG

Donderdag voerden 28 vaartuigen 3.455 kisten aan waarvan 25 tong en tarbot, 1.020 schelvis, 120 wijting, 90 gul en kabeljauw, 450 koolvis, 1650 spanharing, 100 sprot, 120 schol, 40 diversen en 100 rog, poon en haai.

Over de hele linie werd de visserij gehinderd door zeer slecht weer. De netten gingen bijna niet overboord. In de enkele gevallen dat men wel een poging deed had men zich de moeite kunnen besparen want men haalde niets boven water. De slechte resultaten van de haringschepen in het Kanaal zijn aanleiding geweest tot een grote verhuizing naar de Ierse Zee. In dat visgebied werden door buitenlandse schepen de laatste dagen goede vangsten geboekt. Het hospitaalkerschip «De Hoop» dat bescherming onder de Engelse kust had gezocht zal de vloot zo spoedig mogelijk volgen.

Vrijdag bestond de aanvoer van 24 vaartuigen uit 2.100 kisten vis waarvan 220 tong en tarbot, 1050 schelvis, 150 wijting, 50 gul en kabeljauw, 20 haai, 100 haring, 450 schol en 60 diversen.

De visserij werd door het slechte weer aan banden gelegd. Overal lagen de schepen te steken. Inmiddels zijn verschillende Nederlandse vaartuigen in de Ierse Zee aangekomen. Zij moesten hun ongeduld om achter de haring aan te gaan echter beteugelen omdat ook daar een flinke storm de activiteiten verhinderde.

Maandag zorgden 98 vaartuigen voor een aanvoer van 4.040 kisten vis, waarvan 315 tong en tarbot,

1.160 schelvis, 260 wijting, 50 gul en kabeljauw, 820 haring, 1.050 schol, 385 diversen.

In het Kanaal kwam men tot dagvangsten van 40 kantjes haring. In de Ierse Zee deed men het met dagtotalen van tegen de 200 kantjes een stuk beter. Een groot aantal vaartuigen heeft de koers naar deze kontreien gezet. Op het ogenblik bevinden zich daar 30 Nederlandse vaartuigen. De schipper van de KW.159 Marian Ellen, Phil Glas, werd met een hartaanval in het ziekenhuis van het hospitaalkerschip De Hoop opgenomen. Dit vaartuig zal de zieke schipper naar een ziekenhuis in de Ierse havenstad Cobh brengen. In de Noord werd tamelijk veel koolvis aangetroffen. Vooral de IJM.26 's Gravenhage en de IJM.37 Delft trokken hiervan profijt.

Dinsdag verschenen slechts drie vaartuigen aan de markt. Zij voerden 1036 kisten vis aan waarvan 8 kisten tong en tarbot, 200 schelvis, 80 radio, 60 wijting, 140 gul en kabeljauw, 480 koolvis, 20 schol, 40 haai, 8 diversen.

In de Ierse Zee kon door het slechte weder niet worden gevist. Alle Nederlandse schepen lagen in de baaien voor anker. In de Noord deed de HD.74 Michiel een trek van 150 kisten. Dit sukses was niet voor alle vaartuigen weggelegd maar over het algemeen kwam men toch wel aan zijn trekken. Dat kan niet worden gezegd van de tongvissers die weer met zeer schrale resultaten genoegen moesten nemen, zowel bij 52 NB als onder de Nederlandse kust. Het is aan allen te merken dat het jaar zich naar zijn einde spoed, langzaam maar zeker worden de activiteiten over de hele linie geringer.

Woensdag zorgden 10 schepen voor een aanvoer van 1747 kisten vis, waarvan 17 tong en tarbot, 520 schelvis, 680 radio, 140 wijting, 140 gul en kabeljauw, 70 koolvis, 50 schol, 20 haai en 40 diversen. Het slechte weer stond nog steeds een regelmatige visserij in de weg. In de Ierse Zee moesten de schepen in de baaien blijven liggen. In de Noord konden de netten maar af en toe overboord worden gezet. De resultaten vielen bitter tegen.

GEKWETST OP VISSERIJ

Woensdagmorgen liep de koter KW.200 Antje met drie gewonde opvarenden de IJmuider Vissershaven binnen. Het schip had dinsdagmiddag op 80 mijl ten Noorden van IJmuiden een klap water gekregen. De 26-jarige monteur K.S. uit Katwijk aan Zee werd tegen de winch geslagen en moest met ernstig oogletsel in het Antonius Ziekenhuis te IJmuiden worden opgenomen. De 44-jarige K.S. en de 46-jarige J.S. hadden respectievelijk borst- en buikklachten maar konden na behandeling in dit ziekenhuis naar hun woonplaats Katwijk terugkeren.

De arbeidsvoorwaarden in de Nederlandse visserij

De molens in de visserij malen langzaam. Al in 1947 liet de toenmalige minister van Sociale Zaken een onderzoek instellen naar de arbeidsomstandigheden in deze bedrijfstak. In 1951 verscheen het desbetreffende rapport. Vastgesteld werd dat op de treilers dikwijls 16 uur per dag werd gewerkt. De commissie achtte het niet mogelijk voorschriften aan te bevelen door de onberekenbare eisen die het werk in de visserij stelt. Sindsdien is dit werk nog intensiever geworden door de structuurwijzigingen. De haringdrijfnetvisserij ligt op één oor. In 1964 namen nog geen 40 vaartuigen aan deze visserij deel. De resultaten waren niet best. Het gevolg zal wel zijn dat nog maar kort de vleet zal geschoten worden. In deze zin begint een artikel in Ons Bestek het organisme van de CKV. Het vervolgt:

De haringvangst met treilloggers vraagt een veel grotere activiteit. Bovendien wordt met deze schepen veel gezouten en gekaakte haring aangevoerd. Dit maakt het werk nog zwaarder. Besprekingen met de rederverenigingen over dit vraagstuk bleven zonder resultaat. Dit was vooral te wijten aan het nog steeds geldende, maar teveel verouderde loonsysteem. Het inkomen van de vissers bestaat uit een deel van de opbrengst. Het verkorten van de arbeidsduur en de daarmee samenhangende verlenging van de rusttijden kan alleen worden bereikt, zelfs op de nieuwe Nederlandse schepen, door een uitbreiding van de bemanning. Bij een gelijk blijvend deel van de besomming betekent dit een inkomstenvermindering. Het spreekt vanzelf dat daarvoor geen visser te vinden is.

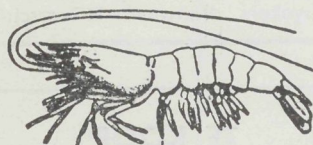
De erbarmelijke arbeidsomstandigheden kunnen niet ongestraft blijven voortbestaan. De vissers hebben ook recht op de zoveel betere arbeids- en levensomstandigheden aan de wal. Daarom drong de CKV er bij de regering op aan geëigende maatregelen te treffen. In 1958 werd weer een commissie ingesteld. De werknemersvertegenwoordigers in dit lichaam waren van mening dat het vraagstuk benaderd moest worden in enge samenhang met de economische, structurele en technische problemen in de visserij. Deze commissie leidde maar een kort bestaan. Er was geen bereidheid om in de door de vakbeweging gevraagde richting te gaan zodat de vertegenwoordigers van de werknemers zich ijlings terugtrokken. In 1959 installeerde de minister van Landbouw en Visserij de commissie Ontwikkeling Zeevisserij. Zij moest zich beraden op middelen die tot de gewenste ontwikkeling van het visserijbedrijf zouden kunnen bijdragen. In 1962 kreeg de commissie oprecht opdracht zich ook rechtstreeks met het arbeidsvraagstuk bezig te houden. In het inmiddels verschenen rapport

is tevens aangegeven hoe een beter inrichting van het visserijbedrijf in al zijn onderdelen kan worden befeit.

Gelukkig kan nu worden gemeld dat deskundigen de oorzaken van het arbeidsverloop zullen trachten op te sporen. Ook de werkomstandigheden zullen aan een nauwgezet onderzoek worden onderworpen. Dit onderzoek zal geruime tijd duren. Het aanzien van de bewuste instantie wettig de verwachting dat een goed werkstuk zal worden afgeleverd. De vérstrekkende maatregelen die ongetwijfeld nodig zullen zijn om tot een bevredigende oplossing te komen zullen door het bedrijfsleven zelf vastgesteld moeten worden. Het tempo waarin deze gerealiseerd kunnen worden zal goeddeels afhangen van de vorderingen terzake van de technische en economische sanering van het aanvoer verwerkings- en afzetapparaat.

De overheid heeft beloofd een meer positief gericht visserijbeleid te willen voeren. Dit heeft ertoe geleid dat op de begroting van het ministerie van Landbouw en Visserij twee miljoen gulden is uitgetrokken. Dit bedrag zal onder meer worden gebruikt ter bevordering van structuurverbeteringen. Dit doel kan natuurlijk met twee miljoen gulden niet worden bereikt. Als de overheid echter dezelfde of wellicht nog grotere belangstelling voor de visserij blijft koesteren en bereid is enige zekerheid te verschaffen over bijdragen na 1965 opent dit inderdaad mogelijkheden. Dan kunnen ook binnen een afzienbare periode in de visserij bij de moderne tijd passende arbeidsomstandigheden gelden. Voor het zover is zullen nog veel tegenstanden overwonnen en vooroordelen weggenomen moeten worden. Niet alleen aan de kant van de ondernemers maar ook bij de zeevissers. Die zijn wel ontevreden maar hebben in overgrote meerderheid nog niet de overtuiging dat het twerkelijk anders kan dan volgens de oeroude maar sinds lang te licht gevonden methode. Aan het ombuigen van deze opvatting zal de grootst mogelijke aandacht besteed moeten worden. Met het huidige vissersbestand moeten zodanige arbeidsomstandigheden tot stand worden gebracht, dat de visserij ook aantrekkelijk zal zijn voor komende generaties.

**WIE VAN HET
VISSERIJBEDRIJF
OP DE HOOGTE
WIL BLIJVEN
NEEMT EEN
ABONNEMENT OP
HET VISSERIJBLAD**

FIRMA

R. Huysseune

ZEEBRUGGE

Export

Import

TELEFOON

Privé : 540 06

Magazijn : 541 42

Vis & Garnalen in 't Groot

Specialiteit van verse
gepelde garnalen
Thuisbestelling
in de grote centra
Verzendin
in gans het land
(2182)